

Yeşaya, elli altıncı bölüm

- I. Yahuda'yla ilgili peygamberlikler (1-12)
- II. Uluslarla ilgili peygamberlikler (13-27)
- III. Efraim ve Yahuda'yla ilgili uyarıcı önbildiriler (28-35)
- IV. Tarihsel parantez: Sanherib'in saldırıları ve Hizkiya'nın hastalığı (36-39)
- V. Tanrı'nın yüceliği ve görkemi (40-48)
- VI. **Rabbin acı çeken Uşağı (49-57)**
  - A. Tanrı'yı bekleyenler utandırılmayacaktır (49).
  - B. Tanrı'nın adına güvenilsin (50).
  - C. İsrail'e yönelik vaatler yinelenir (51).
  - Ç. «Uyan, ey Sion!» (52).
  - D. Boğazlanan Kuzu tanıtılır (53).
  - E. İsrail, Yahve'nin gelini olarak yerine döndürülür (54).
  - F. Tanrı'yı bulunabilirken arayın (55).

G. **Tanrı insanlardan kurtarışı için hazırlık bekler (56).**

  1. **Tanrı'nın kurtarışı için hazırlık yapanlar (56:1-8)**
    - a. **Sabat gününü tutar (56:2).**
    - b. **Her türlü kötülükten elini uzak tutar (56:2).**
  2. **Yabancılar ve hadımlar kurtulmayı ümit etmeye çağırılır (56:3).**
    - a. **Tanrı harem ağasından hoşnuttur, çünkü (56:4)**
      - 1). **Sabat günlerini tutar.**
      - 2). **Tanrı'nın hoşlandığı şeyleri seçer.**
      - 3). **Tanrı'nın antlaşmasını sıkı tutar.**
    - b. **Tanrı hadımlara şu vaatleri verir (56:5):**
      - 1). **Tanrı onlara evinde, duvarlarının içinde kızlardan ve oğullardan daha iyi yer verecektir.**
      - 2). **Tanrı onlara iyi, kesilip atılmaz, sonsuz bir ad verecektir.**
    - c. **Tanrı yabancıardan hoşnuttur, çünkü (56:6)**
      - 1). **Tanrı'ya hizmet ederler.**
      - 2). **Tanrı'nın adını severler.**
      - 3). **Tanrı'ya yapışır.**
      - 4). **Sabat gününü bozmazlar.**
      - 5). **Tanrı'nın antlaşmasını sıkı tutarlar.**
    - ç. **Tanrı yabancılarla şu vaatleri verir (56:7):**
      - 1). **Tanrı onları kutsal dağına getirecektir.**
      - 2). **Onları dua evinde sevindirecektir.**
      - 3). **Sundukları kurbanları ve sunuları kabul edecektir.**
      - 4). **Tanrı evi bütün uluslar için dua evi olacaktır.**
    - d. **Tanrı, yabancıları da kabul edeceğini Yahudiler'e açıkça belirtti (56:8).**

hazırlıyordu. İsrail'in Mısır'dan, Asur'dan ve Babil'den kurtuluşu, inanlının İsa Mesih'in kanı bedeliyle günahattan özgür kılınarak sonsuz yaşama kavuşmasını simgeler.

kurtuluşum: İnsanların günahattan kurtulmaları kavramı, kaynağını Tanrı'da bulur. Başlangıçtan beri günahlılık için bu adil çözümü tasarlayan O'ydu. Yalnızca Tanrı bu kurtuluşu sağlayabilirdi. Tanrı'nın eksiksiz doğruluğu, Yasa'da belirlenerek tüm günahlıları suçlu çıkardı. Yine Tanrı'nın eksiksiz doğruluğu, Mesih İsa'nın kanı aracılığıyla insanları günahattan kurtarmakla da açıklanır (Romalılar 1:17). Eski Antlaşma dönemindeki peygamberler bu kurtuluşu gözlüyorlardı. Daniel nasıl Yeremya'nın yazılarını inceleyerek İsrail'in Babil'den kurtuluşunun yakın olduğunu anladıysa (Yeremya 29:10; Daniel 9:2), başkaları da Daniel'in yazılarından Mesih'in gelişinin yakın olduğunu anlayabildiler (Daniel 9:24-26).

yakındır: Mesih inanlılarının kurtuluşu yakınsa, tanınan kısa zamanı günahlı yaşamı sürdürmek için son bir fırsat olarak kullanmamalıdır. Kendilerini en ufak lekeden temiz tutarak Mesih'i bildirmek için kalan zamanı iyi kullanmalı (Matta 24:42-51; 25:1-13, 14-34; Romalılar 13:11-14; Efesliler 5:16; 1. Selanikliler 5:1-4; 1. Petrus 3:10,11).

Tanrı'nın kurtuluşu için yapılması gereken hazırlık olarak dört koşuldan söz edilir:

1. Hakkı tutmak
2. Adil davranmak
3. Sabat gününü bozmamak

Sabat gününü tutmadıkları için (Yeremya 17:19-27; Hezekiel 20:11-21; 22:8,26) İsraililer sürgüne gönderildi (2. Tarihler 36:19,20; Yeremya 17:27; Hezekiel 20:21).

4. Her tür kötülükten el çekmek

56:2 bunu sıkı tutan adem oğluna ne mutlu: Gelişi güzel yaşayan değil, Tanrı'nın koşullarını sıkı tutan, titizlikle yerine getiren kişi Tanrı'nın kutsamalarını elde eder (Luka 12:43). Dert yanan bir Mesih inanlı «Rabbi izledim de elime ne geçti? Şimdiki halime bak!» diye sızlanıyordu. Eline ne mi geçmiş?? Tanrı başka hiçbir şey yapmadıysa, Mesih'e inananlara sonsuz yaşam sağladı. O'nu kötülemeye kimin hakkı var? Evet, gevşek davranan değil, zorluklar başlayınca yıkılan değil, yarı yolda kalan değil, Tanrı'nın ilkelerini sıkı tutan adama ne mutlu!

Sabat gününü bozmasın diye onu tutar: Yerusalemler ve tapınaktan uzak olan Yahudi sürgünler, gerekli ayinleri yerine getiremediler. Ne var ki, tapınmak ve dinlenmek için Tanrı'nın belirlediği günü diğerlerinden ayrı tutarak kendileriyle tanrısızlar arasındaki ayrımı gösterebilirlerdi.

56:3 Rabbe yapışan ecnebi: Yahudi olmayanlar için ne ümit veren sözler! Onlar da Tanrı'nın İsrail'le yaptığı antlaşmaların şemsiyesi altına sığınabilirlerdi.

«Yapışan» aşırı bir istek, sıkı bir ilişkiyi anlatır (14:1; Tesniye 11:22; 13:4; Yeşu 22:5; 23:8; Haberciler'in İşleri 11:23).

ecnebi, «Mutlaka Rab beni kavmindan ayıracak» diye söylemesin: Ammon ve Moab halklarıyla ilgili bir lanet bildirilmişti (Tesniye 23:3-4). Bu lanet onuncu kuşakta kaldırıldı. Bu iki ulustan olmayanların Tanrı'ya dönmelerine bir engel yoktu (56:3-8; 65:1; 1. Krallar 8:41-43; Ester 8:17; Yeremya 51:9a; Hezekiel 47:21-23; Zekarya 8:23). Buna karşın Tanrı'ya sığınan yabancılar, hem O'na yanaşılıyor hem de er geç O'nun huzurundan kovulacağını sanıyordu. Ne zavallıydı! Tanrı'dan başka canını kurtaracak hiç kimsenin olmadığını kavramış, ümit bağladığı diğer

inançlarla ilgisini kesmiş, Tanrı'ya yalvarıp yakarmış ama kendi mantığıyla Tanrı'nın onu kabul edemeyeceğine inanmış. «Bir vakitler beden açısından uluslar olduğunuzu anımsayın .... İsrail topluluğunun dışındaydınız, antlaşmaya ilişkin vaatlere yabancıydınız. Bu dünyada ne umudunuz vardı, ne de Tanrınız» (Efesliler 2:11,12). Ne acınacak bir durum. Ama bekleyin! İnsansal mantık hiç kimseyi Tanrı'nın gerçeğine ulaştırmaz. Tanrı'nın düşünceleri insanınkinden yüksektir (55:8,9)! Başlangıçtan Tanrı, «Memlekette doğan adam için ve aranızda misafir olan garip için yasa bir olacak» demedi mi (Çıkış 12:49)? Dikkat: Ümitsizlik, imansızlık ve bilgisizlik, insanı Tanrı'nın açık bildirimlerine zıt bir düşünceye sürükler. Dengeyle düşünmek isteyen kişi, kendini bu üç düşmandan korumalıdır. Yabancı olanlar ümitsizliğe kapılmasın. Tanrı'nın kutsallığına saf özlem duyan herkes kabul edilir. Kimse O'ndan uzağa kovulacağından korkmasın.

harem ağası, «İşte, ben kuru bir ağacım», demesin: Tanrı'yı tanıyan, «Yaşamım anlamsız, ürünsüzdür» demesin. Tanrı Kendi yaşamını inanlılarda yaşar (Galatyalılar 2:20). Bunun için Mesih inanlısı, O'nunla işbirliği yaparak (kendini O'nun istemine teslim ederek) ürün verir. Tanrı Kendi niteliklerini inanlıda oluşturur. Bundan daha değerli bir ürün olabilir mi?

İsrail'de hadım olmak büyük bir utanç nedeniydi. Levili oymağındaki hadımlar, kutsal sayılan yiyeceklerden yiyebilir, gereksinimleri karşılanırdı ama tapınaktaki hizmetten pay alamazdılar (Levililer 21:21-23; Tesniye 23:1). Bunun nedeni vardı: Kahinlerin bedenlerinin kusursuzluğu, Başkahin Mesih İsa'nın günden güne lekelenmemişliğini simgeler (İbraniler 7:26).

Hadımlar tabii ki, çocuksuzdular. İsrail'de bir adamın zenginliği, çocuklarının sayısı ile ölçüldüğü için hadımlar kendilerine acıyabilirlerdi. Üstelik her aile kendi soyundan Mesih'in doğacağını ümit ediyordu. Hadımlar bu ümitten yoksundular. Yasa altında töresel açıdan kirli sayılmış olanlar, Yeni Antlaşma'nın kayrası altında ruhsal görevler üstlenebilirler.

Tanrı Yasa'da bedensel eksiklikler, hastalıklar, benekler ve kirlenmeleri kullanarak içsel temizlik ile içsel kirlilik arasındaki ayrımı vurguluyordu (Matta 15:11-20). Töresel değil, ruhsal kirlilik herkesin Tanrı'yla doğruluk ilişkisi içinde bulunmasını olanaksız kılar. Yahudiler töresel yıkanmaların ve ayinlerin ruhsal temizliği sağlayamadığını geç kavradılar (Haberciler'in İşleri 10:9-35; 11:3-18; 15:5-20). Uluslardan olanları yeni kiliseye kabul etmek istemeyenler çoktu. Yahudilik'ten Mesih'e inananlar, kendilerini diğer uluslardan gelen inanlılardan daha yüksek görme eğilimindeydiler (Galatyalılar 2:11-14).

56:4 Hadımlar bedensel durumlarını Tanrı'yı izlememek için bahane etmiyorlardı. Harem ağalarının övgüye değer nitelikleri şunlardı:

1. Sabat günlerini tutuyorlardı: (56:2 ve 6 ile ilgili notlara bakın).

Önceki dönemlerde bir Mesih inanlısına «Rabbin gününü tuttun mu?» diye sorulunca, «Tutmamaya cesaretim yoktur» derdi. Günümüzde birçok inanlı yerel inanlı topluluklarına katılmak için bile zaman ayırmaz (İbraniler 10:25). Bütün bir günü Tanrı'nın işine ayırmak nerede kaldı!?

2. Tanrı'nın hoşlandığı şeyleri seçiyorlardı.

Her Mesih inanlısı Tanrı'nın hoşlandığı şey yeğlesin (Mezmur 40:7; 119:15,16)! Kişinin Sabat gününü sürekli tutmasıyla o kişinin Tanrı'nın hoşlandığı şeylerden hoşlanması arasında sıkı bir ilişki vardır (58:13,14). Tanrı Sözü'nü öğrenmeye, üzerinde düşünmeye çok zaman ayrılmalıdır. Her hafta belirli günlerde Kutsal Yazı'yı incelemek için inanlı kardeşlerle paylaşımında bulunmak gereklidir. Bunu yapmazsa, Mesih inanlısı dünyasal düşüncelerin denetimi altında kalır ve Tanrı'nın hoşlandığı şeyler ona sıkıcı gelir.

3. Tanrı'nın antlaşmasını sıkı tutuyorlardı.

«Antlaşmayı sıkı tutanlar», Tanrı'nın Mesih'teki kurtuluş armağanını sonsuz yaşam için tek çare olarak kabul eder, onun değerini anlayarak Adoniya ve Yoab'ın sunağın boynuzlarına yapıştıkları gibi (1. Krallar 1:51; 2:28) Tanrı'nın antlaşmasına sarılırlar. Bütün yüreğiyle bağlanmayanlar, gereken dayanıklılığa sahip olamazlar.

56:5 onlara evimde ve duvarlarımın içinde: Yabancı ve hadımların mirası, ikinci sınıf ya da değersiz olmayacaktır. Tanrı onları kendi duvarları arasına alacak, kendi evinde oturtacak (Mezmur 27:4; 92:13). Onlar da tam bir güvenlik içinde rahata kavuşacaklar, masa altındaki kırıntıları arayacakları yerde Tanrı'nın kurduğu sofradan doyacaklar. Tanrı ayırım yapmaz (Tesniye 10:17; Haberciler'in İşleri 10:34-35).

oğullardan ve kızlardan iyi yer ve ad vereceğim: Yahudi gençlerin bazılarının hadım olarak Babil saraylarında hizmet etmek zorunda olduklarına inanılır. Vatandaşları bu kişilerden nefret eder, onları toplumdan dışlardı. Ne var ki, Tanrı'nın bu ezilmiş kişiler için ayırdığı iyi bir yer ve iyi bir ad vardı. «İyi yer» rahat edilebilen bir yeri ve «iyi ad» toplumun saygısını anlatır. Tanrı'nın kabul ettikleri, toplumdan kovulmaz; saygıdeğer kişiler olur.

onlara kesilip atılmaz ebedi ad vereceğim: İsa Mesih'in «diriler arasından kesilip alınması» (53:8) Tanrı'ya, Yahudi olan ve olmayanları adlandırma olanağı sağladı (Vahiy 2:17; 3:12). Adlandırılan, adlandırılan kişinin çok yakın akrabası ya da sahibidir. Tanrı, adlandırdığı kişilerle sonsuz bir ilişkiye girer (Yuhanna 1:12; 1. Yuhanna 3:1). Kendisine inananlara hem kardeşten daha yakın olandır hem de iki nedenle onların sahibidir:

1. Onları yarattı.
2. Onları kanıyla satın aldı.

56:6 Hadımların iyi nitelikleri sayıldı. Şimdi yabancıların övgüye değer özellikleri anlatılır:

1. Tanrı'ya hizmet ederler.
2. Tanrı'nın adını severler.
3. Tanrı'nın uşağı olmak isterler.

Uşak sözcüğü çoğu kez aşağılayıcı bir anlam taşır. Ne var ki, bu düşünce Kutsal Yazı'nın öğretisine ters düşer. «Uşaklar, her konuda dünyasal efendilerinizin buyruğuna uyun. Bunu insanların gözüne hoş görünmek için yapmayın; tersine, gönül hoşluğuyla ve Rabbe saygı besleyerek yapın. Yaptığınız iş her ne olursa olsun, tüm yürekle, insanlar için değil Rab için çalışır gibi çalışın» ilkesini anımsayan için uşak olmak yüce bir görevdir (1. Korintliler 10:31; Koloseliler 3:17,22-24). Tanrı'yı sevmek ve O'na hizmet etmek birbirlerine bağlı etkenlerdir (Yuhanna 14:15,21,23,25; 15:14; 1. Yuhanna 5:3).

- a. Emeğinin Tanrı'ya sunulduğunu anlayan uşakta en değerli nitelikler gelişir. Örneğin,
  - 1). Özveri
  - 2). Sabır
  - 3). Yüreklilik
- b. Uşaklık ruhu övgüye en değer kişileri niteler.
- c. Uşaklığın çeşitli türleri vardır:
  - 1). Düşünmek, tasarlamak, incelemek
  - 2). Konuşmak, avutmak, yüreklendirmek, yöneltmek
  - 3). Düzenlemek, temizlemek, onarmak, süslemek, korumak

- 4). Beslemek, geçindirmek, geliştirmek
4. *Sabat gününü bozmazlar.
5. *Tanrı'nın antlaşmasını sıkı tutarlar (56:4'le ilgili nota bakın).
*Bu nitelikler hadımlarda da bulunuyordu (56:4).

Sabat gününü bozması: Tanrı'ya yaklaşmak isteyen yabancılar için bu koşul iki kez yinelenir (56:4,6). Neden? «Sabat», «Tanrı'ya ayrılmış, kutsallığa atanmış» anlamına gelir. Kendilerinin Tanrı'ya ayrılmış, kutsallığa atanmış bir halk olduklarını sürekli göz önünde tutmak için İsraililer haftanın bir gününü bütünüyle tapınmak ve dinlenmek için ayırmalıydılar (Çıkış 20:8; 31:13-17; Hezekiel 20:12,20). Ayrıca her yedinci ve her ellinci yılda tarlalar boş bırakılmıyordu. Bu buyruğa boyun eğerek İsraililer Tanrı'ya ait olduklarına, Tanrı'nın onları geçindirebileceğine tanıklık ediyorlardı. Sabat günlerini ve yıllarını tutabilmek için Yahudiler o zamanlarda çalışmamalıydı. Yabancılar bu biçimde Tanrı'ya zaman ayırmaya alışkın olmadıkları yüzünden konunun önemini anlamaları için eğitilmeliydiler.

Sabat günü, zamanı kurban olarak sunmak biçiminde yorumlanabilir. Tanrı'ya zaman sunusunu sunan O'nun sahipliğini, yetkisini tanır. Günümüzde insanlar Tanrı'ya kaç dakika ayırır? Dakika denildi, çünkü Tanrı'ya saatler, günler, hele yıllar veren kişiler gerçekten sayılıdır. Bir Mesih inanlısı Tanrı'ya tüm zamanını adanmalıdır. Zaten O'na aittir! Tanrı Sözü'nü öğrenmek, dua etmek, istemlerini algılamak ve Müjdesi'ni yaymak için zamanını bilinçli bir biçimde düzenlemelidir. Tanrı'nın egemenliği rastgele ilerlemez. İnanlılar kendilerini bu amaca atamalıdır (Matta 10:38,39; Yuhanna 9:4; Efesliler 5:15-17).

56:7 Yabancılar ve hadımlara tanınacak üç ayrıcalık şunlardır:

1. Tanrı onları kutsal dağına getirecektir (2:2; Mezmur 43:3; Yeremya 3:17).
2. Tanrı onları dua evinde sevindirecektir.
İsa Mesih, Babası'nın dua evini bozanları tapınaktan kovaladı (Matta 21:12,13). O dönemde ruhsal açıdan düşünen insanlar tapınakta sevinecekleri yerde, Tanrı'nın dua evindeki iğrençlikleri gördükçe acı çekiyorlardı. İsa Mesih bu iğrençliğe neden olanları dağıttıysa da, o zaman gösterdiği çaba yalnızca geçici sonuçları elde etti. İkinci gelişinde kutsallığa karşı duran her şeyi sürekli doğru kılacaktır.
3. Tanrı getirdikleri kurbanları kabul edecektir (Romalılar 12:1; İbraniler 13:15; 1. Petrus 2:5).

mezbah: Artık sunak, İsa Mesih'in üzerinde öldüğü çarpmıştır.

bütün milletler için: (Yuhanna 10:16; Efesliler 2:19; 1. Petrus 2:9-10). Herkes Tanrı önünde günahlıdır (Romalılar 3:23). Herkes için tek bir Kurtarıcı öldü (Haberciler'in İşleri 4:12; 1. Timoteos 1:15). Bu nedenle Tanrı insanlar arasında ayırım yapmaz (Haberciler'in İşleri 10:34-36; Romalılar 10:12-13). Herkese acısın diye insanların her birinde doğruluğun büsbütün eksik olduğunu hesaplar (Romalılar 11:32).

İsa Mesih'teki kurtuluş müjdesi

1. Tanrı, O'nun bilgisine son derecede ters yaşayanları bile -- örneğin, şehvetli Korintliliyi (1. Korintliler 5:1-4), delice dindar olan Yahudiler'i (Haberciler'in İşleri 9:1-4; Filipililer 3:4-6; 1. Timoteos 1:13) -- Mesih'in benzerliğinde yetiştirebilecek güçtedir.
2. Tanrı bilgisinde eğitilmiş kişilere, yaptıkları iyi işlerin doğruluktan yoksun olduğunu kanıtlayabilecek güçtedir, o kişileri de Tanrı'yla barıştırmaya gücü yeter.

Benim evime ... dua evi denilecektir: Tapınak belki daha çok kurban sunma evi olarak bilinirdi. Gerçi dua etmek için tapınağa gidenlerden de söz edilir (Hanna [1. Samuel 1:9-17]; Hizkiya [37:1,14-20]; Anna [Luka 2:36-38]; Simeon [Luka 2:25-32]). Süleyman, Tanrı için bina ettiği tapınağı törenle adadığı zaman onun dua evi olduğunu ve Yahudi olmayanların da bu evde dua etme hakları olduğunu dile getirdi (1. Krallar 8:28-30,41,43).

Tapınağın dua evi olarak adlandırılması, kurbanın gerekmeyeceği dönemi mi vurgular? İsa Mesih'in ölümü sırasında tapınaktaki perde yukarıdan aşağıya doğru ikiye bölündü (Matta 27:51; Markos 15:38; Luka 23:45). Böylece O'nun günahın karşılığı olarak sunduğu kurtulmalığa güvenen kişi, duayla Tanrı'nın huzuruna gelebilir (Romalılar 8:34; İbraniler 4:16; 7:25). Diri Tanrı'yla sürekli ve kişisel bir paylaşımda bulunma ayrıcalığına sahiptir.

56:8 İsrail'in sürgünlerini toplayan Rab Yahve: İsa Mesih önce, İsrail evinin kaybolmuş koyunlarını ağıla getirmeyi amaçlıyordu (49:6; Mezmur 147:2; Matta 15:24). Daha sonra Yahudi olmayan halklardan iman edecek kişilerden söz etti (Yuhanna 4:21-24; 10:16; ayrıca Malaki 1:11 ve Efesliler 2:15-19'a bakın).

Rab Yahve: Adonai Yahve

toplanılmış olanlarından başka daha ona toplayacağım: İsrail'i sürgünden geri getirmeye ve dünyanın dört bir yanından toplamayı vaat eden Tanrı, Yahudi olmayanları İsraililer'in arasına katacağını yineledi. Bu vaat sık sık bildiriliyordu (44:5; 55:5-6).

Tarih boyunca uluslardan Tanrı'ya dönenler, İsa Mesih'e iman edecek uluslardan olanların ilk ürünüydü. İsa Mesih şu sözlerle yüceltilir: «Boğazlandın ve kanınla Tanrı'ya her kuşaktan, her dilden, her ulustan insanlar satın aldın» (Vahiy 5:9).

56:9 Bu ayetten başlayarak 59. bölüme dek avuntu biter, azarlama bildirilir. Bundan önceki bildirimler -- Tanrı'nın, sürgünde bulunan İsraililer'i bırakmayacağı ve onları göz kamaştırıcı bir kurtuluşla özgür kılacağını anlatan -- sevindirici bir müjdeydi. Ne var ki, 56:9'dan başlayarak Tanrı, İsrail'in neden sürgüne gönderileceğini anlatmayı gerekli gördü.

1. İsraililer, yöneticilerini izleyerek gerçekten saptılar (56:10-12).
2. İsraililer yalancı ilahlara tapındılar (57:3-9).
3. İsraililer kendilerini (ya da önderleri halkı) düşmanlarına çapul malı olarak sunuyordu (56:9; Yeremya 12:9; Hezekiel 13:4-5; 34:8; 39:8; Yuhanna 10:8,10a,12-13).

ey kır hayvanları: Şirin ovalarda otlayan koyunlar, günahları nedeniyle kır hayvanlarına verilecekti (Yeremya 7:33; 12:7-9). Kır hayvanları, Tanrı sürüsünün bütün düşmanlarıdır (Hezekiel 34:8-10). Tanrı'nın tarih boyunca çağırdığı birçok «kır hayvanı» vardı: Asurlular, Babilliler, Romalılar, v.s. (Yeremya 50:17).

yiyip bitirmek için gelin: Bu yırtıcı hayvanlar, güdülerine uygun bir biçimde İsrail'i yok etmeye koyulur. Tanrı'nın onları bu işe çağırdığından habersizdiler. Üstelik öyle bir savı gülünç bulurlardı. Başarılarının kendi güçlerinin bir sonucu olduğunu düşünürlerdi.

56:10-12 Ruhsal beceriksizlik ve savsaklamalar şu sözlerle betimlenir: «Kör», «bilgisi yok», «dilsiz», «köpek», «havlayamaz», «sayıklayıp yatar», «uykuyu sever», «obur», «doymak bilmez», «anlamak nedir bilmeyen», «kendi kazancı», «kendi yollarına dönmek», «şarap getireyim», «bol bol içki içelim», «yarın da bugün gibi».

56:10 onun bekçileri kördür: İsrail'in bekçileri olanlar onun önderleri, öğretmenleri ve peygamberleriydi (Yeremya 6:17; Hezekiel 3:17; Habakuk 2:1). Yeşaya zamanında kör olduklarını belgelemek için yeterince kanıt vardı (29:18; 35:5; 42:7,16,18,19; 43:8). İsa Mesih'in uyardığı gibi, «Körlerin gözü görmez yöneticileridir onlar. Eğer kör körü yöneltirse ikisi birden çukura yuvarlanırlar» (Matta 15:14; Luka 6:39).

Bekçiler hangi açıdan kördü? (Matta 6:23; Luka 11:34)

1. Hiçbirinin bilgisi yoktu.

Tanrı'nın bildirileri ve ilkeleri açısından cahildiler (Malaki 2:7).

2. Hepsi dilsiz köpeklerdir (56:10).

Bekçilik yapan köpekler havlayıp tehlikeyi bildirir. İsrail'in bekçileri ne tehlikeyi umursuyordu ne de halkı uyarıyordu. Tanrı'nın gönderdiği peygamberlere havladılar, hatta onları ısırıldılar. Sürüleri kışkırtılar ama tilkilerin ve hırsızların yaklaşmalarını bildirmediler (Hezekiel 22:30; 33:6; 34; Mika 3:5).

3. Uykuyu seviyorlardı (56:10).

Kendilerine yüklenen kutsal görevi önemsemedikleri için din önderleri, canlara bekçilik yapacakları yerde yataklarına uzandılar. Hayvandaki içgüdü onu gereken harekete yöneltir. Ancak ne vicdan, ne mantık, ne ümit, ne korku, ne de sevgi bu önderleri, insanları cehennemden geri çekmek için harekete geçiremedi.

4. Doymak bilmezler (56:11).

Bu yaşamın rahatlığına doyamazken ruhsal açlıkları hiç yoktu.

a. Oburlukları, onları ruhsal tehlikeleri yenme açısından yetkisiz kıldı (Hezekiel 34:2,3; Mika 3:11).

b. Kendilerini tutkularından kurtaramazken başkalarını günah konusunda nasıl uyarabilirlerdi (Romalılar 2:1-3,17-24)?

5. Ruhsal algılama, ayırt edebilme yeteneklerini yitirmişlerdi (56:11).

6. Kendi kazançlarına düşkünlüder (56:11).

İşçi ücretini hak eder (Luka 10:7). «Rab de Sevinç Getirici Haber'i bildirenlerin Sevinç Getirici Haber'den geçinmelerini buyurmuştur» (Levililer 6:24-26,29; 7:1-10,14; Tesniye 18:1; Nehemya 13:5; Hezekiel 42:13; 1. Korintliler 9:14). Ne var ki, İsrail'in kör önderleri açgözlülükle bu koşulu çiğniyorlardı. Bu dünyanın kazancını pas tutar, hırsız çalar, güveler deler. Bu ilkeyi önemsemediler (Matta 6:19-21,33). Yalnız yaşadıkları anı gören miyoplardı (Yeremya 6:13-15; Hezekiel 22:27). Pavlus da, bu tür insanlar yüzünden sızlanıyordu (Filipililer 2:21).

7. Kendi yollarına döndüler (53:6,11).

55:9'da da görüldüğü gibi, «yol» sözcüğü çeşitli anlamlara gelir. Buna göre, İsrail'in çobanları, tanrısal bilgilerden yoksunlardı ve kendi amaçlarını gerçekleştirmek için seçtikleri yöntemler, davranışlar, tutumlar, ilkeler, v.s. Tanrı isteminin bütünüyle dışındaydı. Kendilerini kutsal olmayanlara teslim etmişlerdi. Hem kendileri hem de yol gösterdikleri canlar için benimsedikleri doğrultu ne korkunçtu!

8. Bol bol içki içenlerdendiler (28:7; 56:12).

Tanrı önderlerin içki içmemelerini buyurmuştu (Süleyman'ın Meselleri 31:4,5). İçkicilikleri inatçı bir söz dinlemezlikti. Günümüzde acaba bu buyruğa kim aldıriş eder?

9. Yarın da bugün gibi bolluk olacak derlerdi (56:12).

Yaşadıkları günlerin uyarıcı belirtilerini önemsemeyen kişi bilgeliikle davranmaz (Matta 16:3).

56:11 anlamak nedir bilmeyen çobanlardır: Burada sözü geçen çobanlar, hükümet görevlileri, Mesih inanlıları topluluğundaki vaizler ve ihtiyarlar, okuldaki öğretmenler ve anne babalar olabilir. Tanrı çok kişinin rahatını birkaç kişiye emanet eder. Görev yüklenmeye seçilenler, özveriyle başkalarının gereksinimlerini karşılamalıdır. Erdemli özyapıya sahip olup yetkilerinin altındakilere hizmet etmelidir (1. Samuel 12:3; 2. Korintliler 4:5; Filipililer 2:20-22; 1. Timoteos 4:12; 3:3). Bir yetkili emanet edileni güvenilir bir biçimde yerine getirecek yetenekte değilse, o görevi üzerine almamalıdır (Romalılar 12:3-8). Devlet adamları, Kutsal Yazı'ya uygun bir ortamı oluşturmak ve korumak için yetkilerini kullanmalıdırlar. Anne babalar çocuklarını Tanrı bilgisinde eğitmelidir. Kilise çobanları, Kutsal Yazı'yı toplantılara gelenlere ve gelmeyenlere bildirmeli, inanlıları günahattan korumalı ve ruhsal etkinliklerde onlara önderlik yapmalıdır. Her bir Mesih inanlısı zamanla ruhsal görevleri yüklenmek için kendini eğitmelidir (1. Timoteos 4:12-16; 2. Timoteos 1:6).

herkes kendi kazancına ... döndüler: Samuel gibi kimi dürüst peygamberler armağan kabul ederdi (1. Samuel 9:7; 1. Krallar 14:3). Ne var ki, Tanrı'nın kendilerine emanet ettiği peygamberlik yeteneğini kişisel kazanç için kullanmamaya kararlıydılar (2. Krallar 5:16; Matta 10:8; Haberciler'in İşleri 8:20). Bu alçaklığı yapan hor görülürdü (Hezekiel 13:19; 22:25; Mika 3:3).